# ROZHODNUTÍ KOMISE

## ze dne 11. března 2008

## o režimu podpory poskytované Německem ve formě osvobození od daně z minerálních olejů pro podniky pěstující produkty ve sklenících

*(oznámeno pod číslem K(2008) 860)*

**(Pouze německé znění je závazné)**

(2008/715/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství a zejména na čl. 88 odst. 2 této smlouvy,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedeným ustanovením a s ohledem na tyto připomínky [1],

vzhledem k těmto důvodům:

### I. POSTUP

(1) Dopisem ze dne 19. dubna 2005, který byl zaevidován dne 20. dubna 2005, oznámilo Německo opatření, kterým se v letech 2005 a 2006 poskytuje vrácení daně podnikům pěstujícím produkty ve sklenících. Toto opatření obsahuje odkladnou doložku, která zavedení tohoto opatření podmiňuje schválením Komise. Případ státní podpory byl zaevidován pod číslem N 189/2005.

(2) Toto opatření je prodloužením neoznámeného režimu podpory (2001–2002), který byl již dříve předmětem prodloužení (2003–2004), které rovněž nebylo oznámeno. Obě neoznámená opatření byla zaevidována do registru neoznámených opatření státní podpory pod číslem NN 36/05.

(3) Komise zahájila formální vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES [2] dopisem ze dne 20. října 2005. Německo poté zaujalo k této věci stanovisko dopisem ze dne 22. listopadu 2005. Komise obdržela připomínky několika zúčastněných třetích stran. Německo se k těmto připomínkám vyjádřilo dopisem ze dne 14. června 2006 a dopisem ze dne 12. prosince 2007 poskytlo dodatečné informace.

### II. POPIS

(4) Zákonem, kterým se mění zákon o dani z minerálních olejů, zavedlo Německo dne 16. srpna 2001 dvouleté snížení daně z minerálních olejů pro topné materiály (topný olej, zemní plyn, zkapalněný plyn) používané ve sklenících a v krytých pěstebních zařízeních. Podpora byla poskytována formou vrácení daně.

(5) Německý zákon o pokračování reformy ekologické daně ze dne 23. prosince 2002 stanovil, že toto opatření, které bylo původně poskytováno na topné materiály používané v období od 1. ledna 2001 do 31. prosince 2002, bude prodlouženo do 31. prosince 2004.

(6) Na základě prováděcího zákona ze dne 9. prosince 2004 chce Německo toto vrácení daně poskytovat až do konce roku 2006 a toto opatření o prodloužení oznámilo jako státní podporu N 189/2005.

(7) V tabulkách v příloze I jsou uvedeny sazby vrácení daní a jejich finanční dopady pro oblast skleníkového zemědělství v porovnání s ostatními zemědělskými odvětvími.

(8) Komise zahájila formální vyšetřovací řízení s následujícím odůvodněním:

(9) Uvedené opatření představuje státní podporu. Německé orgány uvedly, že se na tento případ vztahuje odchylka stanovená ve směrnicích Rady o zdanění energetických produktů (směrnice 92/81/EHS, nahrazená od roku 2003 směrnicí 2003/96/ES). Podle těchto směrnic mohou členské státy poskytovat snížené daňové sazby pro minerální oleje používané v zahradnictví.

[1] Úř. věst. C 67, 18.3.2006, s. 23.
[2] Viz poznámka pod čarou 1.

(10) Komise vyjádřila pochybnosti o tomto názoru. Uvedené směrnice, zejména směrnice 2003/96/ES stanoví, že daňová opatření zaváděná členskými státy musí být v souladu s právem Společenství a že odchylnými opatřeními nesmí být dotčena pravidla hospodářské soutěže. Opatření nesmí mít nepříznivý dopad na správné fungování vnitřního trhu a nesmí vést k narušení hospodářské soutěže.

(11) Tato podpora navíc měla zřejmé nepříznivé dopady na hospodářskou soutěž, protože nižší daňové zatížení energetických produktů v energeticky natolik náročném hospodářském odvětví, jakým je skleníkové zahradnictví, má přímý vliv na výrobní náklady a tím na konkurenceschopnost.

(12) Vyzdvižena byla zejména skutečnost, že toto vrácení daně je selektivní, protože se v rámci zahradnických podniků rozlišuje mezi producenty, kteří pěstují produkty na poli nebo ve skleníku.

(13) Komise zdůraznila možnost členských států poskytovat daňové zvýhodnění, ale vždy podle pravidel rovné hospodářské soutěže. V dané fázi se zdálo, že režim pro poskytování státních podpor neobsahuje žádná ustanovení, která by umožňovala členským státům poskytovat daňové úlevy tohoto typu.

(14) Komise v dané fázi zastávala názor, že toto opatření může představovat provozní podporu neslučitelnou se společným trhem.

## III. VYJÁDŘENÍ NĚMECKA

(15) Německo podalo připomínky jak k věci, tak i k postupu.

(16) Německo se domnívá, že snížení daně nebylo selektivní, což vyplývalo z povahy věci, neboť používání topných látek se týká pouze uzavřených prostorů.

(17) Podle názoru Německa by tato podpora v případě, že by toto opatření bylo selektivní a jednalo by se tedy o podporu, byla odůvodněná podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES. Německo tvrdilo, že existovalo zvláštní odůvodnění podpory podle čl. 8 odst. 2 písm. f) směrnice 92/81/EHS a podle následného ustanovení čl. 15 odst. 3 směrnice 2003/96/ES. Německo zastává názor, že se jedná o „provádění … povolení … poskytnutého členským státům [uvedenými směrnicemi]". Podle názoru Německa je rozporuplné, jestliže Komise, která tyto směrnice navrhovala, vytýká Německu, že z tohoto opatření vyplývá nebezpečí pro společný trh. Podle názoru Německa požadavky dotčených směrnic z hlediska práva hospodářské soutěže nemají prioritu.

(18) Podle názoru Německa je možné uplatnit bod odůvodnění 52 pokynů Společenství o státní podpoře na ochranu životního prostředí ([3]), protože se výrazně zvýšila existující daň. Zákon o dani z minerálních olejů resp. zákon o dani z energie, který jej nahradil, by se měl považovat za existující ekologickou daň. Zde obsažené sazby daní z energie se v rámci ekologické daňové reformy, jak vyplývá z přiloženého přehledu (příloha I), od 1. dubna 1999 výrazně zvýšily.

(19) Cílem těchto ustanovení je zdaněním energií směrovat poptávku k energeticky úsporným produktům šetrným k životnímu prostředí a dát podnět k vývoji ekologických postupů a technologií. Právní předpisy týkající se zdanění energie by tak měly mít výrazný vliv na ochranu životního prostředí.

(20) Německo v této souvislosti odkazuje na studii zabývající se energetickou výkonností skleníkového zahradnictví, kterou vypracovalo Centrum pro řízení podniků v odvětví zahradnictví Institutu pro systémy biologické výroby při Leibnitzově univerzitě v Hannoveru.

([3]) Úř. věst. C 37, 3.2.2001, s. 3.

(21) Podniky, které při rostlinné výrobě vytápějí skleníky nebo krytá pěstební zařízení, jsou vzhledem k energeticky náročnému způsobu hospodaření obzvlášť zatíženy vyšším zdaněním energie. Opatření tedy mělo poskytnout těmto podnikům na přechodnou dobu daňovou úlevu. Tato potřeba trvala i po 31. prosinci 2002, tj. po datu, ke kterému měla tato daňová úleva původně skončit. Daňová úleva byla proto zákonem o pokračování reformy ekologické daně prodloužena o dva roky, tj. do 31. prosince 2004. S ohledem na mimořádně složitou konkurenční situaci zemědělských a lesnických podniků vytápějících skleníky nebo krytá pěstební zařízení v letech 2005 a 2006 se rozhodlo o poskytování této daňové úlevy i v tomto období.

(22) Podle názoru Německa jsou splněny podmínky skutkové podstaty bodu odůvodnění 52 pokynů Společenství. Pro odůvodnění této daňové úlevy v období od roku 2001 do roku 2006 by tedy mělo být možné uplatnit ustanovení bodu odůvodnění 51 odst. 1 písm. b) pokynů Společenství.

(23) Pokud se sleva na dani týká daně Společenství, která byla harmonizována podle směrnice 92/81/EHS nebo směrnice 2003/96/ES, je snížení daně slučitelné se společným trhem minimálně tehdy, není-li nižší než příslušná minimální daňová sazba Společenství. V případě, že není daň Společenství zavedena, platí totéž (tj. slučitelnost se společným trhem) pro snížení daně minimálně tehdy, pokud sleva byla vyšší než 20 % domácí daně.

(24) Německo dále prohlásilo, že již v souvislosti s návrhem zákona pro přípravu na reformu ekologické daně byla předmětem konzultací daňová úleva zemědělským a lesnickým podnikům, které při rostlinné výrobě vytápí skleníky nebo krytá pěstební zařízení, protože tyto podniky by byly vzhledem k energeticky náročnému způsobu hospodaření obzvlášť postiženy vyšším zdaněním. V rámci projednávání tohoto zákona v parlamentu, které probíhalo ve velké časové tísni, protože zákon měl původně vstoupit v platnost již k 1. lednu 1999, se počítalo s tím, že zemědělské a lesnické podniky budou také zahrnuty do mechanismu daňových úlev pro výrobní odvětví. Zavedení zmíněné daňové úlevy zůstalo vyhrazeno samostatné změně zákona o dani z minerálních olejů, která vstoupila v platnost dne 1. ledna 2001, zatímco její první prodloužení, které se týká období let 2003 až 2004, bylo zavedeno v rámci zákona o pokračování reformy ekologické daně.

(25) Německo uvedlo, že v rámci dřívějších kontaktů s Komisí nabylo dojmu, že je dotčená daňová úleva zákonná. Odkazuje zejména na ústní vyjádření Komise během zasedání pracovní skupiny „Podmínky hospodářské soutěže v zemědělství“, které proběhlo ve dnech 26. a 27. října 1999. Komisi byl stav věci každopádně znám nejpozději sdělením Německa ze dne 29. srpna 2001, takže mohla posoudit slučitelnost daňové úlevy se společným trhem již tehdy. Německo se výslovně odvolává na čl. 10 odst. 1 a čl. 14 odst. 1 větu 2 nařízení (ES) č. 659/1999 ([4]). Případný požadavek na vrácení poskytnuté podpory se neslučoval ani se zásadami ochrany legitimního očekávání a právní jistoty, ani se zásadami řádné správy. Připomínky zúčastněných třetích stran podle názoru Německa ukázaly, že jejich očekávání byla oprávněná.

## IV. **PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH TŘETÍCH STRAN**

(26) Zúčastněné třetí strany přednesly zejména argumenty, které Německo již uplatnilo. Opatření nebyla podle jejich názoru selektivní také z toho důvodu, že byla přístupná pro všechny zemědělské a lesnické podniky, které při své činnosti využívají skleníky a kryté pěstební prostory. Kromě toho se uvádělo, že obchod Společenství nebyl narušen. Počet krytých pěstebních ploch se ve sporných letech výrazně snížil a zároveň se zvýšil dovoz konkurenčních produktů do Německa. V každém případě jsou objemy německé produkce ve srovnání s obchodem uvnitř Společenství se zeleninou nevýznamné. Kromě toho si plodiny pěstované volně na poli a ve sklenících přímo nekonkurují a většinou nejsou zaměnitelné. Pokud by se jednalo o podporu, mohla by se opírat o čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES, protože tato podpora napomáhá rozvoji zahradnické výroby. Umožnila těmto podnikům se vyrovnat se stoupajícími cenami energií a snížit „narušení hospodářské soutěže“, které vyplývá z výrazně nižších hrubých cen energií v ostatních členských státech a zatěžuje podniky produkující v Německu.

([4]) Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

Nebylo možné tvrdit, že poskytnutím podpory Německem došlo k „narušení hospodářské soutěže". Naopak se tím (částečně) vyrovnalo již existující „narušení hospodářské soutěže", které mělo nepříznivý dopad na německé skleníkové zahradnictví. Vzhledem k časovému omezení měla tato opatření pro dotčené odvětví silný motivační účinek, aby se zavedením opatření na úsporu energie a racionalizací produkce vyrovnalo s rostoucími cenami energií a vynaložilo potřebné investice. Ve výsledku musela být sporná opatření přípustná, neboť v opačném případě by byl narušen nebo nepřijatelně omezen záměr směrnice 92/81/EHS a směrnice 2003/96/ES. Na podporu tohoto názoru byl s odkazem na rozsudek RSV ([5]) Soudního dvora vyjádřen názor, že ochrana legitimního očekávání příjemců by byla v rozporu s případným požadavkem na vrácení poskytnuté podpory, protože Komise již od 29. srpna 2001 o této podpoře věděla, ale teprve od 20. dubna 2005 ji prostřednictvím žádosti o poskytnutí informací učinila předmětem vyšetřovacího řízení. V případě požadavku na vrácení poskytnuté podpory navíc mnoha podnikům hrozí, že se dostanou do platební neschopnosti.

## V. **POSOUZENÍ OPATŘENÍ**

(27) Podle článku 43 nařízení (EHS) č. 2200/96 ze dne 28. října 1996 o společné organizaci trhu s ovocem a zeleninou ([6]) se články 87, 88 a 89 Smlouvy o ES použijí na produkci a obchod s produkty uvedenými v tomto nařízení. Na produkci ovoce a zeleniny a na obchod s těmito produkty se proto vztahují předpisy Společenství pro poskytování státní podpory.

(28) Podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES jsou podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem.

(29) Soudní dvůr rozhodl, že pro zodpovězení otázky, jestli opatření státní podpory je podporou ve smyslu článku 87 Smlouvy o ES, je třeba určit, zda zvýhodněný podnik získal hospodářskou výhodu, kterou by za normálních tržních podmínek nezískal ([7]), nebo jestli tomuto podniku nebyly uhrazeny náklady, které by za normálních okolností musel uhradit z vlastních prostředků ([8]).

(30) Opatření ve formě vrácení daně zajišťuje podporovaným podnikům hospodářské výhody ve formě nižšího daňového zatížení. To představuje úsporu nákladů, které by tyto podniky musely za normálních okolností hradit z vlastních prostředků. Uvedená podpora je poskytována z veřejných prostředků určitým podnikům, v daném případě podnikům z odvětví zemědělské a lesnické výroby, které pro svou produkci využívají skleníky a kryté pěstební prostory.

(31) Tato podpora není poskytována všem podnikům, a je proto selektivní. Z toho vyplývá, že se jedná o státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

(32) Vrácení daně pravděpodobně narušuje i hospodářskou soutěž ([9]) a ovlivňuje obchod mezi členskými státy ([10]).

(33) Německo je významným producentem plodin pěstovaných ve sklenících. Obchod s těmito produkty je také významný, jak vyplývá z níže uvedených statistik.

([5]) Věc 223/85 *Rijn-Schelde-Verolme (RSV) Maschinefabriken en Scheepswerven NV v. Komise*, Sb. rozh. 1987, s. 4617.
([6]) Úř. věst. L 297, 21.11.1996, s. 1.
([7]) Věc C-39/94, *SFEI aj.*, Sb. rozh. 1996, s. I-3547, bod 60.
([8]) Věc C-301/87 *Francie v. Komise*, Sb. rozh. 1990, s. I-307, bod 41.
([9]) Podle judikatury Evropského soudního dvora představuje zlepšení postavení určitého podniku v rámci hospodářské soutěže na základě státní podpory všeobecně narušení hospodářské soutěže ve vztahu ke konkurenčním podnikům, které takovou podporu nezískaly (Věc C-730/79, Sb. rozh. 1980, s. 2671, body 11 a 12).
([10]) Viz následující statistické údaje (zdroj: Eurostat).

| | 2001 | 2002 | 2003 | 2004 | 2005 |
|---|---|---|---|---|---|
| Zelenina | | | | | |
| *Dovoz* | | | | | |
| Hodnota (v tis. EUR) | 6 705 483 | 6 936 685 | 7 049 757 | 6 845 103 | 6 979 459 |
| Množství (v tunách) | 5 346 123 | 5 365 972 | 5 599 183 | 5 621 769 | 5 464 528 |
| *Vývoz* | | | | | |
| Hodnota (v tis. EUR) | 867 832 | 985 187 | 1 030 880 | 1 045 543 | 1 122 869 |
| Množství (v tunách) | 2 227 612 | 2 243 611 | 2 133 544 | 2 164 328 | 2 345 796 |
| Květiny | | | | | |
| *Dovoz* | | | | | |
| Hodnota (v tis. EUR) | 3 413 206 | 3 614 349 | 3 673 148 | 3 691 913 | 3 723 794 |
| Množství (v tunách) | 1 285 460 | 1 442 078 | 1 547 266 | 1 573 104 | 1 671 568 |
| *Vývoz* | | | | | |
| Hodnota (v tis. EUR) | 405 250 | 482 993 | 546 938 | 526 374 | 573 022 |
| Množství (v tunách) | 235 333 | 326 613 | 286 080 | 283 426 | 355 969 |

(34) Německé skleníkové výpěstky konkurují skleníkovým výpěstkům ostatních členských států. To Německo ani zúčastněné třetí strany nejen nepopíraly, ale navíc uvedly, že podniky zabývající se skleníkovým zahradnictvím byly osvobozeny od daně právě s cílem zlepšit jejich postavení v hospodářské soutěži s nizozemskými konkurenty, kteří mají podle stejných informací z důvodu nižších hrubých cen energií výhodnější výrobní podmínky. O přímou konkurenci se tedy jedná. Vzhledem k přímé konkurenci mezi německými produkty pěstovanými ve sklenících a produkty pěstovanými ve sklenících v jiných členských státech, včetně Nizozemska, je tvrzení jedné ze zúčastěných stran, že produkty skleníkového zahradnictví nejsou v přímé konkurenci s produkty pěstovanými na poli, v tomto případě nepodstatné.

(35) Osvobození od daní, které by podniky za normálních okolností musely uhradit, tedy může narušit hospodářskou soutěž. Tvrzení, že v ostatních členských státech jsou ceny energií výhodnější ([11]), je proto bezvýznamné. I pokud by výchozí situace u tohoto výrobního faktoru byla skutečně rozdílná, neměnilo by to nic na skutečnosti, že vrácení daně poskytované Německem by mohlo narušit hospodářskou soutěž.

(36) Poskytovaná podpora může ovlivnit i obchod mezi členskými státy. To prokazují výše uvedené významné obchodní toky. I kdyby bylo pravdou, že se výrazně snížil počet skleníkových pěstebních ploch a zvýšily se dovozy do Německa, v žádném případě to nedokazuje, že nedošlo k narušení obchodu. Nelze vyloučit, že bez tohoto opatření by se počet pěstebních ploch ještě více nesnížil anebo by se ještě více nezvýšily dovozy do Německa. Protože v rámci Společenství existuje s Německem obchod s produkty pěstovanými ve sklenících, není podstatné, jak významná je produkce Německa.

(37) Zákaz poskytování státních podpor podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES se však neuplatňuje bez výjimky. Komise přezkoumala, zda je možné použít některou z výjimek nebo osvobození od zásady zákazu poskytování podpory podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

(38) Výjimky podle čl. 87 odst. 2 Smlouvy o ES týkající se podpor sociální povahy poskytovaných jednotlivým spotřebitelům, podpory na odstraňování škod, které vznikly v souvislosti s přírodními katastrofami nebo jinými mimořádnými událostmi, a podpory poskytované hospodářství určitých oblastí Spolkové republiky Německo jsou v této souvislosti nepodstatné bez ohledu na to, kdo je příjemcem předmětného opatření.

([11]) Věc č. 173/73 *Itálie v. Komise*, Sb. rozh. 1974, s. 709, body 36–40.

(39) Komise se domnívá, že výjimky stanovené v čl. 87 odst. 3 písm. a) Smlouvy o ES týkající se rozvoje určitých oblastí nelze použít na dotčený režim podpory, protože opatření nepředstavuje podporu pro hospodářský rozvoj oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností.

(40) Pokud jde o výjimku stanovenou v čl. 87 odst. 3 písm. b) Smlouvy o ES, je třeba dostačujícím způsobem poukázat na to, že se v případě dotčeného režimu podpory nejedná o důležitý záměr společného evropského zájmu a ani neslouží k nápravě významného narušení hospodářství Spolkové republiky Německo. Jeho cílem není ani podpora kultury a zachování kulturního dědictví podle čl. 87 odst. 3 písm. d) Smlouvy o ES.

(41) V této souvislosti Komise poukazuje na to, že německé orgány ani zúčastněné třetí strany se v průběhu vyšetřovacího řízení na uvedené výjimky neodvolávaly.

(42) Jedinou výjimkou, kterou by bylo možné zvážit, je proto čl. 87 odst. 3 písm. c), na jehož základě může být podpora považována za slučitelnou se společným trhem, pokud slouží pro podporu rozvoje určitých hospodářských odvětví nebo hospodářských oblastí, v případě, že nezmění podmínky obchodu tak, aby byly v rozporu se společným zájmem.

(43) Pokyny Společenství o státní podpoře v odvětví zemědělství ([12]) se použijí na dotčené opatření ([13]) (dále jen „pokyny Společenství pro zemědělství").

(44) Tyto pokyny Společenství pro zemědělství ani jiná ustanovení v oblasti zemědělství však neposkytují v souvislosti s výše uvedeným opatřením výslovně výjimky nebo osvobození od zásady zákazu poskytování státních podpor podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES. Komise upozorňuje zejména na skutečnost, že se v uvedeném případě nepoužije ani bod 4 pokynů Společenství, který se vztahuje na investiční podpory. Vrácení daně není vázáno na vynaložení investic.

([12]) Úř. věst. C 232, 12.8.2000, s. 17.

([13]) Oznámení Komise o pravidlech pro posuzování protiprávních státních podpor (Úř. věst. C 119, 22.5.2002, s. 22).

(45) Německo a některé zúčastněné třetí strany zastávají názor, že zvláštní odůvodnění podpor vyplývá z čl. 8 odst. 2 písm. f) směrnice 92/81/EHS a z následného ustanovení čl. 15 odst. 3 směrnice 2003/96/ES, což je povoleno podle bodu 3.4 pokynů Společenství pro zemědělství.

(46) Pokud jde o směrnici 2003/96/ES, v bodech odůvodnění 15 a 24 stanoví, že opatření, kterými se zavádí různé daňové sazby, musí být v souladu s pravidly vnitřního trhu a hospodářské soutěže, aby nevedly k narušení hospodářské soutěže. Povinnost uplatňovat pravidla hospodářské soutěže je navíc potvrzena v článku 26 směrnice 2003/96/ES, v němž jsou členské státy upozorněny na to, že opatření přijatá ve smyslu uvedené směrnice jako vrácení daně mohou představovat státní podporu, a proto musí být oznámeny Komisi podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES. V tomto článku se výslovně uvádí, že informace poskytované Komisi na základě této směrnice nezprošťují členské státy oznamovací povinnosti podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy.

(47) Totéž platí pro směrnici 92/81/EHS, která ve svých bodech odůvodnění (konkrétně v 6. bodu odůvodnění) uvádí, že je členským státům poskytnuta možnost dobrovolně uplatnit určité úlevy, pokud to nevede k narušení hospodářské soutěže. V čl. 8 odst. 2 se praví, že členské státy mohou „aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Společenství" uplatňovat plné nebo částečné osvobození od daně nebo snížené daňové sazby. Komise se v této souvislosti odvolává na svou pravomoc v otázkách státní podpory, která vyplývá přímo ze Smlouvy o ES. Případná legislativa Společenství nemůže omezit pravomoc Komise v této oblasti.

(48) Německo se domnívá, že se v případě vrácení daně jedná o „provádění … povolení … poskytnutého členským státům [uvedenými směrnicemi]", přičemž Komise odpovídá, že to je možné pouze podle výše uvedených podmínek. Německo dále namítá, že je rozporuplné, pokud Komise, která tyto směrnice navrhovala, tvrdí, že v daném případě existuje riziko pro společný trh. V prvé řadě Německo neuvedlo, že v souladu s výkladem Komise neexistovala možnost tyto směrnice účinně uplatňovat. Komise samozřejmě nevylučuje, že mohou existovat případy, které byly založeny na těchto směrnicích, ale zároveň splňovaly požadavky spravedlivé hospodářské soutěže. Komise poukazuje na to, že tyto směrnice daňové úlevy podle současného stavu sbližování daňových předpisů pouze připouští. Nepředepisují je.

(49) Německo popírá, že by aspekty práva hospodářské soutěže dotčených směrnic byly prioritní. Z výše uvedených odůvodnění však vyplývá, že v každém případě – tedy i v případě neexistující priority – je třeba podpory, jako jsou tato daňová zvýhodnění, prověřit na základě příslušných pravidel hospodářské soutěže podle Smlouvy o ES. Otázka, zda v daném případě existuje priorita nebo ne, je proto bezpředmětná ([14]).

(50) Pravomoc Komise posuzovat a rozhodovat o uplatňování výjimek podle čl. 87 odst. 3 Smlouvy o ES rovněž nebyla dotčenými směrnicemi žádným způsobem omezena.

(51) Bod 3.5 výše uvedených pokynů Společenství odráží zásady politiky v oblasti státních podpor a společné zemědělské politiky. Stanoví, že jednostranná opatření státních podpor, která jsou určena pouze k tomu, aby zlepšila finanční situaci producentů, v žádném případě však nepřispívají k celkovému rozvoji daného odvětví, a především podpory, které jsou poskytovány pouze na základě ceny, množství, výrobní jednotky nebo jednotky provozních prostředků, se považují za provozní podpory neslučitelné se společným trhem.

(52) Jak již bylo uvedeno, nejsou dotčené podpory vázány na investice, které by mohly modernizovat odvětví (jako např. lepší tepelná izolace nebo investice s cílem zvýšit energetickou účinnost). Potřebné úpravy (jako ty uvedené) mohou být těmito dotacemi naopak oddáleny. Dané odvětví tak zůstane na těchto podporách závislé. K rozvoji nedojde nebo se dostaví až s určitým zpožděním. Na rozdíl od tvrzení jednotlivých zúčastněných třetích stran nejen neexistuje žádný motivační účinek pro provedení nutných investic, ale existující stimul v podobě vyšších cen energií se dotacemi dokonce potlačuje. Uvedené podpory jsou proto klasifikovány jako provozní podpory v uvedeném smyslu.

(53) Nové pokyny Společenství o státní podpoře v odvětví zemědělství a lesnictví na období 2007–2013 ([15]) vstoupily v platnost až 1. ledna 2007. U protiprávního vrácení daně, které bylo poskytováno na základě směrnice 2003/96/ES, stanoví bod 172 zpětné uplatnění. Totéž se vztahuje na protiprávní vrácení daně poskytnuté na základě směrnice 92/81/EHS. To však platí pouze tehdy, pokud byly splněny podmínky uvedené směrnice a nedošlo k diferenciaci v rámci odvětví zemědělství. Vzhledem k tomu, že dotčené opatření zvýhodňuje pouze určité zemědělské podniky, nemůže bod 172 být důvodem, na jehož základě by Komise mohla rovněž považovat dotčené vrácení daně jako slučitelné se společným trhem.

([14]) Věc T-184/97 *BP Chemicals v. Komise*, Sb. rozh. 2000, s. II-3145, bod 59 a následující.

([15]) Úř. věst. C 319, 27.12.2006, s. 1.

(54) Německo má v úmyslu odůvodnit slučitelnost uvedené podpory podle pokynů Společenství o státní podpoře na ochranu životního prostředí. Komise rovněž zohlednila možnost uplatnění bodů 23 a 51 a násl. pokynů Společenství o státní podpoře na ochranu životního prostředí (dále jen „pokyny Společenství pro životní prostředí“), které za určitých okolností připouští provozní podpory. Pokyny Společenství pro zemědělství z roku 2000 v bodě 5.6.2 odkazují na pokyny Společenství pro životní prostředí.

(55) Bod 23 uvedených pokynů pro životní prostředí stanoví, že v některých případech lze přijmout snížení nebo zrušení daní ve prospěch určitých druhů podniků, pokud mají příznivý vliv na životní prostředí, s cílem zabránit tomu, aby se tyto podniky dostaly do složité konkurenční situace, pokud jsou taková opatření nutná k tomu, aby se prosadilo zavedení nebo udržení daní pro všechny produkty.

(56) Komise připomíná, že podle bodu 50 pokynů Společenství pro životní prostředí musí daňová opatření v zásadě významným způsobem přispívat k ochraně životního prostředí. Musí být zajištěno, aby výjimky nebo osvobození nebyly ze své podstaty v rozporu s obecnými cíli.

(57) Na základě dodatečně předložených podkladů (studie) Německo prokázalo, že navzdory zvýšení daní z energií neustále klesá spotřeba energie a zvyšuje se energetická účinnost jak v oblasti skleníkového pěstování zeleniny, tak i okrasných rostlin.

(58) Na základě toho Komise předpokládá, že dotčené podniky uznaly nutnost přijmout opatření ke zlepšení ochrany životního prostředí.

(59) Pokyny Společenství pro životní prostředí rozlišují mezi novými daněmi (bod 51.1) na jedné straně a existujícími daněmi (body 51.1 a 52) na druhé straně.

(60) V době, kdy byla dne 16. srpna 2001 změnou zákona o úpravě daně z minerálních olejů provedena změna povolující vrácení daně, byl zákon o dani z minerálních olejů v platnosti. Proto se ve smyslu bodu 51.2 nebo 52 pokynů Společenství považuje za „existující“ v době zavedení zákona o změně.

(61) Podle bodu 51.2 jsou ustanovení podle bodu 51.1. použitelná pro existující daně, pokud jsou zároveň splněny tyto dvě podmínky: a) příslušná daň musí mít významný příznivý vliv na ochranu životního prostředí, a b) výjimky ve prospěch podporovaných podniků musí být pevně stanoveny již v okamžiku schválení daně nebo musí být nutné kvůli významné změně hospodářských podmínek, v jejichž důsledku se podniky dostaly do obzvláště složité konkurenční situace. V tomto případě nesmí být částka, o kterou jsou daně sníženy, vyšší než dodatečné náklady vyplývající ze změněných hospodářských podmínek. Jakmile již nedochází k dalšímu nárůstu nákladů, musí být daňové snížení zrušeno.

(62) Aby bylo možné uplatnit bod 51.1 pokynů Společenství pro životní prostředí, musí být podmínky uvedené pod písmeny a) a b) splněny kumulativně. Pokud jde o první alternativy podmínek pod písm. b), v rámci nichž výjimky musí být pevně stanoveny již v okamžiku schválení daně, Komise zjistila, že všechny daňové úlevy byly poskytnuty až po přijetí daňového zákona, a nikoli v době jeho přijetí. Proto první alternativa není splněna. V rámci druhé alternativy se požaduje nejen důkaz o významné změně hospodářských podmínek příslušného podniku, ale i důkaz o tom, že částka, o kterou byla daň snížena, není vyšší než nárůst nákladů vyplývající ze změny hospodářské situace. Německo neposkytlo důkazy, které by Komisi umožnily učinit závěr, že tyto podmínky byly splněny. Proto není splněna ani druhá alternativa uvedená pod písm. b). Bod 51.2 proto nelze použít.

(63) Komise přezkoumala, zda lze použít bod 52. Bod 52 stanoví, že pokud dojde k výraznému zvýšení existující daně a členský stát zastává názor, že je nutné pro určité podniky učinit výjimku, lze podmínky uvedené v bodě 51.1 pro nové daně analogicky použít. Proto je třeba prověřit, jestli se daně výrazně zvýšily a jestli byly splněny podmínky podle bodu 51.1 pokynů Společenství pro životní prostředí.

(64) Všechny existující daně byly zvýšeny alespoň o 20 % (viz příloha I). Komise považuje toto zvýšení za významné ve smyslu bodu 52 pokynů Společenství pro životní prostředí. Komise bere na vědomí, že podle údajů Německa jsou výjimky nutné pro další existenci podporovaných podniků ve skleníkovém zahradnictví.

(65) Bod 52 však lze použít pouze pro taková vrácení daní, která nepřekročí částku, o kterou byla zvýšena původní daň, tedy pro novou část existující daně. Bod 52 se vztahuje k ustanovením, která jsou použitelná pro nové daně. Z toho plyne, že zvýšení daně je analogicky hodnoceno stejným způsobem jako zavádění nové daně. Tato analogie může být použita pouze pro novou část, tj. pro zvýšenou část daně. Pouze tento postup zajistí, že při posuzování zvýšení daně nezůstanou nezohledněna další dodatečná kritéria, která se uplatňují při posuzování existujících daní. Na základě tohoto předpokladu Komise zjistila tyto skutečnosti:

(66) Pokud jde o topný olej, původní daň se zvýšila z 40,90 EUR/1 000 l na 61,35 EUR/1 000 l. Komise proto zastává názor, že jakékoli daňové snížení, které překračuje původní úroveň daně (tj. 40,90 EUR/1 000 l), nelze odůvodnit podle pokynů Společenství pro životní prostředí, a je proto neslučitelné se společným trhem.

(67) Pokud jde o zemní plyn, původní daň se zvýšila z 1,87 EUR/MWh na 3,476 EUR/MWh (od 1. dubna 1999) a na 5,50 EUR/MWh (od roku 2003). Komise proto zastává názor, že jakékoli daňové snížení, které překračuje původní úroveň daně (tj. 1,87 EUR/MWh), nelze odůvodnit podle pokynů Společenství pro životní prostředí, a je proto je neslučitelné se společným trhem.

(68) Pokud jde o zkapalněný plyn, původní daň se zvýšila z 25,56 EUR/1 000 kg na 38,34 EUR/1 000 kg (od 1. dubna 1999) a na 60,60 EUR/1 000 kg (od roku 2003). Komise proto zastává názor, že jakékoli daňové snížení, které překračuje původní úroveň daně (tj. 25,56 EUR/1 000 kg), nelze odůvodnit podle pokynů Společenství pro životní prostředí, a je proto neslučitelné se společným trhem.

(69) Pokud jde o část podpory, která nepřekročila částku zvýšení daně z roku 1999, Komise rovněž přezkoumala, zda byly splněny podmínky bodu 51.1 písm. b) (použitelné analogicky podle bodu 52).

(70) Bod 51.1 písm. b) stanoví, že rozhodnutí o výjimkách vztahujících se na desetileté období bez klesající tendence mohou být opodstatněná ve dvou případech a uvádí další dvě podmínky, které musí být splněny: a) v případě daně Společenství musí být podnikem skutečně zaplacená částka v návaznosti na snížení vyšší než minimální částka Společenství, aby byl podnik motivován ke zlepšení ochrany životního prostředí; b) v případě vnitrostátní daně, která se ukládá v případě neexistence daně Společenství, musí podniky, které mají ze snížení daní užitek, přesto zaplatit *významnou* část vnitrostátní daně. Případně se podle pokynů Společenství pro životní prostředí požaduje uplatnění alternativních opatření (např. dobrovolné dohody). To ale není tento případ.

(71) Pokud jde o uvedené tři produkty, tj. topný olej, zemní plyn a zkapalněný plyn, původní úroveň zdanění uplatňovaná před zvýšením daně v roce 1999 překračovala minimální daňovou sazbu Společenství:

U topného oleje činila minimální daňová sazba Společenství 18,00 EUR/1 000 l [16] v období 2001–2003 a 21,00 EUR/1 000 l [17] v období 2004–2006; byla tedy nižší než původní úroveň zdanění ve výši 40,90 EUR/1 000 l.

U zemního plynu činila minimální daňová sazba Společenství 0,54 EUR/MWh v období 2004–2006; byla tedy nižší než původní úroveň zdanění ve výši 1,87 EUR/MWh.

U zkapalněného plynu činila minimální daňová sazba Společenství 0,00 EUR/1 000 kg; byla tedy nižší než původní úroveň zdanění ve výši 25,56 EUR/1 000 kg.

(72) Pokud jde o topné látky, které v období 2001–2003 *nepodléhaly* minimálním sazbám Společenství, stanoví bod 51.1 písm. b) druhá odrážka pokynů Společenství pro životní prostředí z roku 2001, že podporované podniky platí významnou část vnitrostátních daní. Důvodem je poskytnout jim motivaci k činnostem v oblasti zlepšení ochrany životního prostředí. Z praxe Komise je zřejmé, že za významnou část může být všeobecně považováno 20 % nebo minimální daňová sazba Společenství, která na základě příslušného využití energie spadá do oblasti působnosti jednotlivých směrnic.

(73) I pokud by se zohlednila nejvyšší vnitrostátní daňová sazba použitelná v příslušném období, tj. 5,50 EUR/MWh v roce 2003, činí 20 % mezní hodnota pouze 1,10 EUR/MWh, což je méně než původní úroveň zdanění, tj. 1,87 EUR/MWh.

(74) Na základě těchto důvodů Komise dospěla k závěru, že, pokud daňová snížení nepřekračují rámec původní úrovně zdanění před zvýšením z roku 1999, jsou splněny podmínky stanovené v bodu 51.1 písm. b).

(75) Pokud jde o topný olej, Komise považuje část daňové úlevy, která překračuje rámec původní úrovně zdanění (tj. 40,90 EUR/1 000 l) za neslučitelnou se společným trhem, a část daňové úlevy, která rámec původní úrovně zdanění nepřekračuje (snížení z 61,35 EUR/1 000 l na 40,90 EUR/1 000 l), za slučitelnou se společným trhem.

(76) Pokud jde o zemní plyn, Komise považuje část daňové úlevy, která překračuje rámec původní úrovně zdanění (tj. 1,87 EUR/MWh) za neslučitelnou se společným trhem, a část daňové úlevy, která rámec původní úrovně zdanění nepřekračuje (snížení z 3,476 EUR/MWh v letech 2001 a 2002, a z 5,50 EUR/MWh v letech 2003 až 2006 na 1,87 EUR/MWh) za slučitelnou se společným trhem.

(77) Pokud jde o zkapalněný plyn, Komise považuje část daňové úlevy, která překračuje rámec původní úrovně zdanění (tj. 25,56 EUR/1 000 kg) za neslučitelnou se společným trhem, a část daňové úlevy, která rámec původní úrovně zdanění nepřekračuje (snížení z 38,34 EUR/1 000 kg v letech 2001 a 2002, a z 60,60 EUR/1 000 kg v letech 2003 až 2006) za slučitelnou se společným trhem.

[16] Minimální sazba daně podle čl. 5 odst. 3 směrnice Rady 92/82/EHS ze dne 19. října 1992 o sbližování sazeb spotřebních daní z minerálních olejů.

[17] Minimální sazba daně podle čl. 4 odst. 1 ve spojení s přílohou I tabulkou C směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny.

(78) Komise konstatuje, že podpora poskytovaná v období 2001–2004 porušila čl. 93 odst. 2 Smlouvy o ES (nyní čl. 88 odst. 2), přičemž nebyla Komisi včas oznámena a nevyčkalo se rozhodnutí Komise.

(79) Německo uvádí, že Komise o této podpoře věděla již od 29. srpna 2001, přičemž ale řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES zahájila až dne 22. října 2005. Uvedené rozhodnutí přichází podle názoru Německa příliš pozdě a s odkazem na čl. 10 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/1999 není v souladu se zásadami řádné správy. Německo proto namítá, že Komise již není oprávněna rozhodovat o neslučitelnosti podpory se společným trhem.

(80) Na protiprávní podpory se však nevztahují krátké lhůty pro přezkoumání uvedené v článku 4 nařízení (ES) č. 659/1999. Zásady řádné správy jsou však nadále použitelné. Komise však zdůrazňuje, že si ve svém rozhodnutí K(2002) 441 v konečném znění ze dne 13. února 2002, týkajícím se Německa, vyhradila právo na přezkoumání uvedené státní podpory.

(81) Od data, které Německo uvádí (29. srpna 2001), až do zahájení formálního vyšetřovacího řízení (20. října 2005) Komise zaslala Německu nejméně tři žádosti o poskytnutí informací a rovněž uspořádala setkání se zástupci Německa. Teprve v tomto období se také dozvěděla, že došlo ke dvěma prodloužením daňového zvýhodnění vždy o dva roky. Ve stejném období zaslalo Německo Komisi nejméně pět sdělení s dodatečnými informacemi. Samotná skutečnost, že Německo v uvedeném období zaslalo Komisi pět sdělení, dokládá, že také podle názoru Německa nebyly tyto informace úplně dostačující, aby umožnily Komisi o tomto případě rozhodnout. Ani odvolání na rozsudek RSV na tomto stavu nic nemění. Případ, o němž se v uvedeném rozsudku rozhodlo, je jiný. V uvedeném případě již Komise měla nejen podrobné informace o podpoře, což v tomto případě neplatí, ale již dokonce učinila rozhodnutí o základním opatření. I s ohledem na příslušnou judikaturu Soudního dvora tedy nelze hovořit o nečinnosti Komise. V daném případě nedošlo k porušení čl. 10 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/1999.

(82) Pokud jde o oznámenou část podpory (ex číslo N 189/2005), Německo ani zúčastněné třetí strany neuvedly, že došlo ke zvláštnímu porušení lhůt pro přezkoumání uvedených v čl. 4 odst. 5 nařízení (ES) č. 659/1999. Kromě toho Německo neuplatnilo postup stanovený v čl. 5 odst. 3 uvedeného nařízení.

(83) Argumenty Německa týkající se konkrétního uplatňování nařízení (ES) č. 659/1999 proto nelze přijmout.

(84) Komise poukazuje na to, že protiprávní podpory poskytnuté v rámci uvedeného režimu a podpory považované podle čl. 14 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/1999 Rady ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ([18]), za neslučitelné se společným trhem, musí být navráceny.

(85) V čl. 14 odst. 1 se stanoví: „Komise nebude vyžadovat navrácení podpory, pokud by to bylo v rozporu s obecnými zásadami práva Společenství“. Komise musí z vlastní iniciativy zohlednit mimořádné okolnosti, které toto odůvodnění umožňují ([19]).

(86) Je třeba prověřit, zda s cílem vyloučit vymáhání protiprávní podpory neslučitelné se společným trhem od příjemce nelze v uvedeném případě uplatnit všeobecné zásady práva Společenství, jakými jsou zásada ochrany legitimního očekávání nebo zásada právní jistoty.

(87) Zásada ochrany legitimního očekávání je všeobecná zásada, která je zakotvena v právu Společenství. Na to, aby vznikla legitimní očekávání, musí mít Komise potvrzenu oprávněnost určitého opatření. Proto musí existovat akt nebo úkon ze strany správy Společenství, které by mohly být příčinou legitimního očekávání ([20]).

([18]) Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

([19]) Věc 223/85 *Rijn-Schelde-Verolme (RSV) Machinefabrieken en Scheepswerven NV v. Komise,* Sb. rozh. 1987, s. 4617.

([20]) Věc C-265/85 *Van den Bergh en Jurgens v. Komise,* Sb. rozh. 1987, s. 1155, bod 44, a věc C-152-88 *Sofrimport v. Komise,* Sb. rozh. 1990, s. I-2477, bod 26; věc T-290/97 *Mehibas Dordtselaan v. Komise,* Sb. rozh. 2000, s. II-15, bod 59, a věc T-223/00 *Kyowa Hakko Kogyo v. Komise,* Sb. rozh. 2003, s. II-2553, bod 51.

(88) Podle stálé judikatury je porušena zásada právní jistoty, pokud s ohledem na nejisté a nejasné okolnosti vznikne nejednoznačná právní situace, kterou Komise měla vyjasnit předtím, než přijala jakékoli opatření ohledně požadavku na vrácení ([21]).

(89) Německo konkrétně neobjasnilo, proč by měl být požadavek na vrácení v rozporu s řádnou správou. Protiprávní podpory a podpory považované za neslučitelné musí být podle článku 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999 vždy předmětem požadavku na vrácení.

(90) Jedinou výjimkou jsou případy, kde by požadavek na vrácení byl v rozporu se všeobecnými zásadami práva Společenství. Takový rozpor není zřejmý. Kromě toho žádná legitimní důvěra Německa nebyla důvodná ani hodná ochrany. Odůvodněná nebyla proto, že podpora nebyla oznámena. Německo se proto nemohlo na existenci těchto podpor spoléhat. To platí o to více, že Komise v dopise ze dne 13. února 2002 upozornila Německo na možnou kontrolu poskytovaných podpor. Uvážlivý podnikatel se podle stálé judikatury Soudního dvora měl a musel německých orgánů ptát, zda byly tyto podpory oznámeny, a proto mohl zjistit, že existovalo možné riziko požadavku na vrácení ([22]). Pokud tento dotaz úmyslně nebo z nedbalosti nevznesl, není jeho legitimní důvěra hodna ochrany.

(91) Pokud jde o námitku Německa, že na základě ústních vyjádření úředníků Komise nabylo dojmu, že je tato podpora slučitelná se společným trhem, poukazuje Komise na to, že jedině Komise jako orgán je oprávněna přijímat taková rozhodnutí. Rovněž upozorňuje na to, že neexistuje žádný dokument Komise, na jehož základě by bylo možné vyvozovat závěry o slučitelnosti předmětných podpor se společným trhem.

(92) V souvislosti s námitkou, že při případném požadavku na vrácení podpor hrozí velkému počtu podniků platební neschopnost, Komise připomíná, že vrácení určité části podpor je nutné, aby se mohl znovu nastolit *status quo ante*, tj. původní situace bez narušené hospodářské soutěže. Pokud se ukáže, že některé podniky nebudou životaschopné, je to pouze výsledek hospodářské soutěže v podmínkách tržního hospodářství.

([21]) Věc T-308/00, *Salzgitter AG v. Komise*, dosud nezveřejněný ve sbírce rozhodnutí, bod 180.

([22]) *Deufil Gmbh&Co.KG v. Komise,* Sb. rozh. 1987, s. 901.

(93) Na základě úvah formulovaných v tomto rozhodnutí je zřejmé, že není možné upustit od požadavku na vrácení dotčených dotací z důvodu právní jistoty.

(94) Poskytnutá vrácení daní je proto v zásadě třeba vrátit, jsou-li prohlášeny za neslučitelné se společným trhem.

(95) Rozhodnutí se vztahuje na předmětné vrácení daně a musí být včetně požadavku na vrácení podpory bezodkladně provedeno v souladu s článkem 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES.

(96) Podle čl. 14 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 je-li v případech protiprávní podpory přijato záporné rozhodnutí, Komise rozhodne, že dotyčný členský stát učiní všechna nezbytná opatření, aby příjemce podporu navrátil. Německo proto musí učinit všechna nezbytná opatření, aby od příjemců vymohlo zpět všechny podpory považované za neslučitelné. Německo musí příslušné příjemce vyzvat, aby podpory vrátili do dvou měsíců od vyhlášení tohoto rozhodnutí. Součástí podpory požadované zpět jsou úroky, které se vypočtou podle nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999.

(97) Každá podpora, které byla poskytnuta v rámci tohoto režimu podpory a která v okamžiku poskytnutí splňovala podmínky Komise podle nařízení Rady (ES) č. 994/98 nebo jiných schválených režimů podpory, je v přípustné výši slučitelná se společným trhem.

(98) Zkušenosti Komise navíc ukázaly, že velmi malé částky podpor za určitých podmínek nespadají pod čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

(99) Podle nařízení (ES) č. 1860/2004 ([23]) podpora, která v tříletém období nepřesáhne částku 3 000 EUR pro jednoho příjemce (tato částka zahrnuje podpory *de minimis*, které byly poskytnuty určitému podniku) neovlivní obchod mezi členskými státy a/nebo nenaruší ani nehrozí narušením hospodářské soutěže, a nespadá proto pod čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

(100) Podle článku 5 nařízení (ES) č. 1860/2004 platí totéž pro podpory poskytnuté před vstupem v platnost, splňují-li všechny podmínky stanovené v článku 1 a 3.

(101) Dne 1. ledna 2008 bylo nařízení (ES) č. 1860/2004 nahrazeno nařízením (ES) č. 1535/2007 ze dne 20. prosince 2007 o použití článků 87 a 88 Smlouvy ES na podporu *de minimis* v produkčním odvětví zemědělských produktů ([24]), které zvyšuje částku podpor *de minimis* jakéhokoli druhu a účelu ve prospěch příjemce na 7 500 EUR za období tří let, v mezích maximální částky na jeden členský stát, která odpovídá 0,6 % hodnoty roční produkce.

(102) Ustanovení čl. 6 odst. 1 uvedeného nařízení stanoví, že „toto nařízení se vztahuje na podporu poskytnutou před 1. lednem 2008 podnikům produkčního odvětví zemědělských produktů, pokud tato podpora splňuje všechny podmínky stanovené v čl. 1, 2, 3 a 4, s výjimkou požadavku výslovného odkazu na toto nařízení uvedeného v čl. 4 odst. 1 prvním pododstavci".

(103) Ustanovení čl. 6 odst. 2 uvedeného nařízení stanoví, že jakákoli podpora *de minimis* poskytnutá v období mezi 1. lednem 2005 a šesti měsíci po vstupu tohoto nařízení v platnost, která splňuje podmínky nařízení (ES) č. 1860/2004, jež jsou použitelné pro produkční odvětví zemědělských produktů do vstupu tohoto nařízení v platnost, se považuje za podporu, která nesplňuje všechna kritéria čl. 87 odst. 1 Smlouvy, a která proto nepodléhá oznamovací povinnosti podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy.

(104) Vzhledem k této skutečnosti nepovažuje Komise daňovou úlevu do výše 3 000 EUR za státní podporu, pokud byla splněna ustanovení nařízení (ES) č. 1860/2004 v okamžiku jejího poskytnutí, a daňovou úlevu do výše 7 500 EUR rovněž nepovažuje za státní podporu, pokud byla v okamžiku jejího poskytnutí splněna ustanovení nařízení (ES) č. 1535/2007.

([23]) Úř. věst. L 325, 28.10.2004, s. 4.
([24]) Úř. věst. L 337, 21.12.2007, s. 35.

## VI. **ZÁVĚRY**

(105) Státní podpory poskytované zemědělským a lesnickým podnikům na vytápění skleníků nebo krytých pěstebních zařízení pro rostlinnou výrobu podle zákona, kterým se mění zákon o dani z minerálních olejů, a podle zákona o pokračování reformy ekologické daně, které Německo protiprávně zavedlo v rozporu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES nebo které má v úmyslu poskytovat podle zákona o provádění směrnic, jsou v rozsahu uvedeném v bodech odůvodnění 75 až 77 tohoto rozhodnutí neslučitelné se společným trhem a musí být, pokud již byly poskytnuty, za příslušné období navráceny.

(106) Ve všech ostatních ohledech jsou státní podpory poskytované zemědělským a lesnickým podnikům na vytápění skleníků nebo krytých pěstebních zařízení pro rostlinnou výrobu, které Německo poskytlo podle zákona, kterým se mění zákon o dani z minerálních olejů, a podle zákona o pokračování reformy ekologické daně nebo které má v úmyslu poskytovat podle zákona o provádění směrnic, slučitelné se společným trhem,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

*Článek 1*

Režim podpory, který Německo používalo nebo mělo v úmyslu použít pro zemědělské a lesnické podniky na vytápění skleníků nebo krytých pěstebních zařízení pro rostlinnou výrobu podle zákona, kterým se mění zákon o dani z minerálních olejů, a podle zákona o pokračování reformy ekologické daně a podle zákona o provádění směrnic, je neslučitelný se společným trhem, pokud jde o část snížení daně, která přesahuje původní úroveň zdanění ve výši 40,90 EUR/1 000 l pro topný olej, 1,87 EUR/MWh pro zemní plyn, a 25,26 EUR/1 000 kg pro zkapalněný plyn.

*Článek 2*

Režim podpory, který Německo používalo nebo mělo v úmyslu použít pro zemědělské a lesnické podniky na vytápění skleníků nebo krytých pěstebních zařízení pro rostlinnou výrobu podle zákona, kterým se mění zákon o dani z minerálních olejů, a podle zákona o pokračování reformy ekologické daně a podle zákona o provádění směrnic, je ve všech ostatních ohledech slučitelný se společným trhem.

*Článek 3*

Německo se vyzývá, aby režim podpor uvedený v článku 1 zrušilo.

*Článek 4*

1. Německo přijme veškerá nezbytná opatření, aby podpory uvedené v článku 1 získalo od příjemců zpět.

2. Podpory, které mají být navráceny, zahrnují úroky od data, kdy byly podpory poskytnuty příjemcům, až do data jejich skutečného navrácení.

Tyto úroky se vypočtou podle kapitoly V nařízení Komise (ES) č. 794/2004.

3. Německo zastaví s účinností od vyhlášení tohoto rozhodnutí všechny dosud neprovedené výplaty podpory uvedené v článku 1.

4. Navrácení se provede bezodkladně a v souladu s postupy vnitrostátních právních předpisů, pokud umožňují okamžité a účinné provedení tohoto rozhodnutí.

5. Německo provede toto rozhodnutí do čtyř měsíců ode dne jeho vyhlášení.

*Článek 5*

1. Německo informuje Komisi až do ukončení vnitrostátního postupu provádění tohoto rozhodnutí o aktuálním stavu.

2. Německo sdělí Komisi do dvou měsíců ode dne vyhlášení tohoto rozhodnutí tyto informace:

a) seznam příjemců, kteří obdrželi podporu v rámci režimu uvedeného v článku 1 a celkovou částku podpory, kterou každý z nich v rámci tohoto režimu obdržel;

b) celkovou částku (hlavní pohledávka a úroky), která se bude od každého příjemce vymáhat;

c) podrobný popis přijatých a plánovaných opatření pro provedení tohoto rozhodnutí;

d) dokumenty, v nichž byli příjemci vyzváni k navrácení poskytnuté podpory.

3. Německo na žádost Komise do dvou měsíců ode dne vyhlášení tohoto rozhodnutí předloží zprávu o opatřeních, která byla přijata nebo která jsou plánována s cílem splnit podmínky tohoto rozhodnutí. V této zprávě jsou obsaženy také podrobnější údaje (viz příloha II) o částkách a úrocích, které již byly příjemci navráceny.

*Článek 6*

Toto rozhodnutí je určeno Spolkové republice Německo.

V Bruselu dne 11. března 2008.

*Za Komisi*

Mariann FISCHER BOEL

*členka Komise*

*PŘÍLOHA I*

## ZDANĚNÍ ENERGETICKÝCH PRODUKTŮ

### Topný olej

| Rok | Standardní daňová sazba | Sleva na dani podle § 25 odst. 3a první věty č. 1.2 ve spojení s odst. 4 zákona o dani z minerálních olejů *od 1. srpna 2006*: § 54 odst. 2 č. 1 ve spojení s odst. 3 zákona o zdanění energie | Sleva na dani podle § 25 odst. 3a první věty č. 1.4 zákona o dani z minerálních olejů *od 1. srpna 2006*: § 58 odst. 2 č. 1 zákona o zdanění energie C 39/2005 | Čisté daňové zatížení | Minimální daňová sazba EU |
|---|---|---|---|---|---|
| | v EUR/1 000 l | | | | |
| do 31.3.1999 | 40,90 (1) | | | | |
| od 1.4.1999 | 61,35 (2) | | | | |
| 2000 | 61,35 (2) | | | | |
| 2001 | 61,35 (2) | 16,36 | 40,90 | 4,09 (3) | 18,00 (5) |
| 2002 | 61,35 | 16,36 | 40,90 | 4,09 (3) | 18,00 (5) |
| 2003 | 61,35 | 8,18 | 40,90 | 12,27 (4) | 18,00 (5) |
| 2004 | 61,35 | 8,18 | 40,90 | 12,27 (4) | 21,00 (6) |
| 2005 | 61,35 | 8,18 | 40,90 | 12,27 (4) | 21,00 (6) |
| 2006 | 61,35 | 8,18 | 40,90 | 12,27 (4) | 21,00 (6) |

(1) Do 31. března 1999 činila standardní sazba daně pro topný olej (HEL) 80,00 DM/1 000 litrů. S cílem usnadnit porovnání jsou číselné údaje uváděny již v eurech (směnný kurs: 1 EUR = 1,95583 DM).

(2) Od 1. dubna 1999 činila standardní sazba daně pro topný olej (HEL) 120,00 DM/1 000 litrů. S cílem usnadnit porovnání jsou číselné údaje uváděny již v eurech (směnný kurs: 1 EUR = 1,95583 DM).

(3) Pro zjednodušení výše čistého daňového zatížení nezohledňuje základní částku (příspěvek) podle § 25 odst. 4 zákona o dani z minerálních olejů ve výši 409 EUR. Skutečná výše čistého daňového zatížení závisí na konkrétním spotřebovaném množství.

(4) Pro zjednodušení výše čistého daňového zatížení nezohledňuje základní částku (příspěvek) podle § 25 odst. 4 zákona o dani z minerálních olejů (od 1. srpna 2006: § 54 odst. 3 zákona o dani z energie) ve výši 205 EUR. Skutečná výše čistého daňového zatížení závisí na konkrétním spotřebovaném množství.

(5) Minimální daňová sazba podle čl. 5 odst. 3 směrnice Rady 92/82/EHS ze dne 19. října 1992 o sbližování sazeb spotřebních daní z minerálních olejů.

(6) Minimální daňová sazba podle čl. 4 odst. 1 ve spojení s přílohou I tabulkou C směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny.

**Zemní plyn**

| Rok | Standardní daňová sazba | Sleva na dani podle § 25 odst. 3a první věty č. 3.2 ve spojení s odst. 4 zákona o dani z minerálních olejů *od 1. srpna 2006*: § 54 odst. 2 č. 2 ve spojení s odst. 3 zákona o zdanění energie | Sleva na dani podle § 25 odst. 3a první věty č. 3.4 zákona o dani z minerálních olejů *od 1. srpna 2006*: § 58 odst. 2 č. 2 zákona o dani z energie C 39/2005 | Čisté daňové zatížení | Minimální daňová sazba EU |
|---|---|---|---|---|---|
| | v EUR/MWh | | | | |
| do 31.3.1999 | 1,87 (1) | | | | |
| od 1.4.1999 | 3,476 (2) | | | | |
| 2000 | 3,476 (2) | | | | |
| 2001 | 3,476 (2) | 1,308 | 1,84 (3) | 0,328 (4) | není sladěno |
| 2002 | 3,476 | 1,308 | 1,84 (3) | 0,328 (4) | není sladěno |
| 2003 | 5,50 | 1,464 | 3,00 | 1,036 (5) | není sladěno |
| 2004 | 5,50 | 1,464 | 3,00 | 1,036 (5) | 0,54 (6) (7) |
| 2005 | 5,50 | 1,464 | 3,00 | 1,036 (5) | 0,54 (6) (7) |
| 2006 | 5,50 | 1,464 | 3,00 | 1,036 (5) | 0,54 (6) (7) |

(1) Do 31. března 1999 činila standardní sazba daně pro zemní plyn 3,60 DM/MWh. S cílem usnadnit porovnání jsou číselné údaje uváděny již v eurech (směnný kurs: 1 EUR = 1,95583 DM).

(2) Od 1. dubna 1999 do 31. prosince 2001 činila standardní sazba daně pro zemní plyn 6,80 DM/MWh. S cílem usnadnit porovnání jsou číselné údaje uváděny již v eurech (směnný kurs: 1 EUR = 1,95583 DM).

(3) Částka snížení podle § 25 odst. 3a č. 3.4 zákona o dani z minerálních olejů ze dne 1. srpna 2002 (Spolková sbírka zákonů I s. 2778).

(4) Pro zjednodušení výše čistého daňového zatížení nezohledňuje základní částku (příspěvek) podle § 25 odst. 4 zákona o dani z minerálních olejů ve výši 409 EUR. Skutečná výše čistého daňového zatížení závisí na konkrétním spotřebovaném množství.

(5) Pro zjednodušení výše čistého daňového zatížení nezohledňuje základní částku (příspěvek) podle § 25 odst. 4 zákona o dani z minerálních olejů ve výši 205 EUR. Skutečná výše čistého daňového zatížení závisí na konkrétním spotřebovaném množství.

(6) Ustanovení čl. 4 odst. 1 ve spojení s přílohou I tabulkou C směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny.

(7) Přepočteno na měrnou jednotku MWh (tabulka C: 0,15/0,30 EUR/gigajoule vztaženo k výhřevnosti).

**Zkapalněný plyn**

| Rok | Standardní daňová sazba | Sleva na dani podle § 25 odst. 3a první věty č. 4.2 ve spojení s odst. 4 zákona o dani z minerálních olejů *od 1. srpna 2006*: § 54 odst. 2 č. 3 ve spojení s odst. 3 zákona o zdanění energie | Sleva na dani podle § 25 odst. 3a první věty č. 4.4 zákona o dani z minerálních olejů *od 1. srpna 2006*: § 58 odst. 2 č. 3 zákona o zdanění energie C 39/2005 | Čisté daňové zatížení | Minimální daňová sazba EU |
|---|---|---|---|---|---|
| | v EUR/1 000 kg | | | | |
| do 31.3.1999 | 25,56 (1) | | | | |
| od 1.4.1999 | 38,34 (2) | | | | |
| 2000 | 38,34 (2) | | | | |
| 2001 | 38,34 (2) | 10,22 | 25,56 | 2,56 (3) | 0,00 (5) |
| 2002 | 38,34 | 10,22 | 25,56 | 2,56 (3) | 0,00 (5) |
| 2003 | 60,60 | 14,02 | 38,90 | 7,68 (4) | 0,00 (5) |
| 2004 | 60,60 | 14,02 | 38,90 | 7,68 (4) | 0,00 (6) |
| 2005 | 60,60 | 14,02 | 38,90 | 7,68 (4) | 0,00 (6) |
| 2006 | 60,60 | 14,02 | 38,90 | 7,68 (4) | 0,00 (6) |

(1) Do 31. března 1999 činila standardní sazba daně pro zkapalněný plyn 50,00 DM/1 000 kg. S cílem usnadnit porovnání jsou číselné údaje uváděny již v eurech (směnný kurs: 1 EUR = 1,95583 DM).

(2) Od 1. dubna 1999 do 31. prosince 2001 činila standardní sazba daně pro zkapalněný plyn 75,00 DM/1 000 kg. S cílem usnadnit porovnání jsou číselné údaje uváděny již v eurech (směnný kurs: 1 EUR = 1,95583 DM).

(3) Pro zjednodušení výše čistého daňového zatížení nezohledňuje základní částku (příspěvek) podle § 25 odst. 4 zákona o dani z minerálních olejů ve výši 409 EUR. Skutečná výše čistého daňového zatížení závisí na konkrétním spotřebovaném množství.

(4) Pro zjednodušení výše čistého daňového zatížení nezohledňuje základní částku (příspěvek) podle § 25 odst. 4 zákona o dani z minerálních olejů ve výši 205 EUR. Skutečná výše čistého daňového zatížení závisí na konkrétním spotřebovaném množství.

(5) Ustanovení čl. 6 odst. 3 směrnice Rady 92/82/EHS ze dne 19. října 1992 o sbližování sazeb spotřebních daní z minerálních olejů.

(6) Ustanovení čl. 4 odst. 1 ve spojení s přílohou I tabulkou C směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny.

*PŘÍLOHA II*

**Údaje o částkách podpory, které již byly vyplaceny, které mají být navráceny a které již byly navráceny**

| Příjemce | Celková částka podpory vyplacená v rámci režimu (°) | Celková částka podpory, která má být navrácena (°) (hlavní pohledávka) | Celková částka podpory, která již byla navrácena (°) | |
|---|---|---|---|---|
| | | | Hlavní pohledávka | Úroky |
| | | | | |
| | | | | |
| | | | | |
| | | | | |
| | | | | |
| | | | | |
| | | | | |

(°) Národní měna v milionech.